

Panther a ritme de 'poetry slam'

Panther és la primera novel·la sobre el Black Panther Party, escrita per un dels seus protagonistes, Melvin Van Peebles | És l'aportació en llengua catalana a la commemoració del 50è aniversari de la fundació del Partit Pantera Negra per l'Autodefensa

Panteres Negres de Sacramento, al Bobby Hutton Memorial Park a Oakland, EUA, 1969. | Pirkle Jones and Ruth-Marion Baruch

Â

«És 1966, els EUA estan en guerra al Vietnam, però al gueto d'Oakland els negres s'estan organitzant, amb jaquetes de cuir, boines, guants i punys alçats. Ha nascut al Partit Pantera Negra d'Autodefensa, ha començat la revolució!». Així comença la sinopsi de Panther (Tigre de paper), la primera novel·la sobre el Black Panther Party, escrita per un dels seus protagonistes, Melvin Van Peebles, que pretén ser l'aportació en llengua catalana a la commemoració del 50è aniversari de la fundació del Partit Pantera Negra per l'Autodefensa.

La novel·la es va presentar a l'Ateneu l'Harmonia de Sant Andreu al més pur estil 'poetry slam', on els quatre joves poetes i rapsodes Carles Rebassa, Gerard Horta, Aina Torres i Joanarman van llegir fragments del llibre i altres textos de l'època, com el poema 'Black History', de Gill Scott-Heron, precursor del hip hop, i que també serveix de pròleg al llibre.

Aina Torres va ser l'encarregada d'interpretar la lectura d'un emotiu text, reproduït al final d'aquest text, de defensa de la lluita feminista, però també de les persones negres, del Combahee River Collective, un col·lectiu de dones negres i lesbianes que va operar els anys 70 a Boston i que pren el nom de la batalla que el 1863 va permetre alliberar 750 esclaus negres en l'única campanya militar en la història dels Estats Units liderada per una dona.

*Protestes contra l'empresonament de membres dels Panteres Negres a Nova York el 17 novembre 1969
Foto: David Fenton / Getty Images*

El que creiem

Cornbahee River Collective

Sobretot, la nostra política va brollar primerament de la creença compartida que les Negres som inherentment valuoses, que el nostre alliberament és necessari, no com a adjunt a la d'algú més, però a causa de la nostra necessitat d'autonomia com a persones humanes. Això pot semblar tan obvi com pot sonar simple, però és aparent que cap altre moviment ostensiblement progressista ha considerat la nostra opressió específica com a prioritat ni ha treballat seriosament per acabar amb aquesta opressió. Només nomenar els estereotips pejoratius atribuïts a les Negres (per exemple, Mammy, matriarca, puta) sense categoritzar el tractament cruel, freqüentment sanguinari, indica el tan poc valor que s'ha donat a les nostres vides durant quatre segles d'esclavitud en l'hemisferi occidental. Reconeixem que l'única gent a qui li importem prou per a treballar pel nostre alliberament som a nosaltres mateixes. La nostra política neix d'un amor saludable per nosaltres mateixes, les nostres germanes, i la nostra comunitat que ens permet continuar la nostra lluita i treball.

Aquest enfocament sobre la nostra pròpia opressió està incorporat al concepte de la política de la identitat. Creiem que la política més profunda i potencialment la més radical s'ha de basar directament en la nostra identitat, i no en el treball per acabar amb l'opressió d'una altra gent. En el cas de les Negres aquest concepte és especialment repugnant, perillós i amenaçador, i per tant revolucionari perquè és obvi en veure a tots els moviments polítics anteriors al nostre que en ells qualsevol altra persona mereix l'alliberament més que nosaltres. Rebutgem pedestals, ser reines (queens), i haver de caminar deu passos enrere. Ser reconegudes com a humanes,

igualment humanes, és suficient.

Nosaltres creiem que la política de la sexualitat sota el sistema patriarcal s'ensenyoreix de les vides de les dones Negres tant com la política de classe i raça. També trobem difícil separar l'opressió racial de la classista i de la sexual perquè en les nostres vides les tres són una experiència simultània. Sabem que no existeix tal cosa com l'opressió racial-sexual que no sigui solament racial o solament sexual; per exemple, la història de la violació de Negres per homes blancs com un arma de la repressió política.

Encara que som feministes i lesbianes, sentim solidaritat amb els homes Negres progressistes i no defensem el procés de fraccionament que exigeixen les dones blanques separatistes. La nostra situació com a gent Negra requereix que tinguem una solidaritat pel fet de ser de la mateixa raça, la qual les dones blanques per descomptat no necessiten tenir amb els homes blancs, tret que sigui la seva solidaritat negativa com a opressors racials. Llitem juntes amb els homes Negres contra el racisme, mentre també llitem amb els homes Negres contra el sexisme.

Reconeixem que l'alliberament de tota la gent oprimida requereix la destrucció dels sistemes polític i econòmics del capitalisme i de l'imperialisme tant com el del patriarcat. Som socialistes perquè creiem que el treball s'ha d'organitzar per al benefici col·lectiu dels quals fan el treball i creen els productes, i no per al profit dels patrons. Els recursos materials han de ser distribuïts igualment entre tots que creuen aquests recursos. No estem convençudes, no obstant això, que una revolució socialista que no sigui també una revolució feminista i antiracista ens garantirà el nostre alliberament. Hem arribat a la necessitat de desenvolupar un enteniment de les relacions entre classes que pren en compte la posició específica de la classe de les Negres que generalment estan al marge de la força Obrera, encara que durant aquest temps en particular algunes de nosaltres siguem percebudes doblement com a símbols desitjables entre funcionaris i professionals.

Necessitem verbalitzar la situació real de classe de persones que no són simplement treballadors sense raça, sense sexe, però per qui les opressions racials i sexuals són determinants i significants en les seves vides laborals/econòmiques. Encara que compartim un acord essencial amb la teoria de Marx quan es refereix a les relacions econòmiques específiques que ell va analitzar, sabem que la seva anàlisi ha d'estendre's més perquè nosaltres compreguem nostra específica situació econòmica com a Negres.

Una contribució política que creiem que ja hem fet, és l'expansió del principi feminista que allò "personal és polític".